

C. IMITATION

1. PLATO Symp. 194E—197E. Rede des Agathon auf den Eros, Parodie des Gorgianischen Stils des Agathon. Vgl. 198c [Sokr.] καὶ γὰρ με Γοργίου ὁ λόγος ἀνεμίμησεν, ὥστε ἀτεχνῶς τὸ τοῦ Ὀμήρου ἐπεπόνθη· 5 ἐφοβούμην, μὴ μοι τελευτῶν ὁ Ἀγάθων Γοργίου κεφαλὴν δεινοῦ λέγειν ἐν τῷ λόγῳ ἐπὶ τὸν ἕμῳ λόγον πέμψας αὐτόν με λίθον τῆι ἀφωνία ποιήσειεν. 185c Πausanίου δὲ παυσασμένου (διδάσκουσι γὰρ με [Apollodoros] ἴσα λέγειν οὕτως οἱ σοφοί) κτλ.

2 [17]. XENOPH. Symp. 2, 26 ἦν δὲ ἡμῖν οἱ παῖδες μικραῖς κύλιξι 10 μικρὰ ἐπιψακάζωσιν, ἵνα καὶ ἐγὼ ἐν Γοργιεῖσι ῥήμασιν εἶπω κτλ.

83 [0]. LYKOPHRON

1. ARISTOT. Metaph. H 6 1045b 10 οἱ μὲν μέθεξιν λέγουσι καὶ αἴτιον τί τῆς μεθέξεως καὶ τί τὸ μετέχειν ἀποροῦσιν· οἱ δὲ συνουσίαν [ψυχῆς], ὡς περ Λυκόφρων φησὶν εἶναι τὴν ἐπιστήμην τοῦ ἐπίστασθαι καὶ ψυχῆς. 15 ALEX. z. St. οἱ δὲ φασὶ συνουσίαν ψυχῆς, ὡς περ Λ. ὁ σοφιστὴς τὴν ἐπιστήμην λέγων συνουσίαν τοῦ ἐπίστασθαι καὶ ψυχῆς. κάλλιον δ' ἂν καὶ σαφέστερον ἦν, εἰ οὕτω πως εἶχεν ἡ γραφὴ 'τὴν ἐπιστήμην τοῦ ἐπίστασθαι συνουσίαν καὶ ψυχῆς'. ἐρωτώμενος γὰρ ὁ Λ., τί τὸ αἴτιον τοῦ τὴν ἐπιστήμην καὶ τὴν ψυχὴν ἐν εἶναι, ἔλεγεν ὅτι ἡ συνουσία.

20 2. — PHYS. A 2. 185b 25 ἔθρουβούντο δὲ καὶ οἱ ὑστεροὶ τῶν ἀρχαίων (Eleaten, Heraklit), ὅπως μὴ ἅμα γένηται αὐτοῖς τὸ αὐτὸ ἐν καὶ πολλὰ. διὸ οἱ μὲν τὸ ἔστι ἀφείλον, ὡς περ Λ., οἱ δὲ τὴν λέξιν μετερρῦθμιζον, ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὐ λευκός ἐστιν ἀλλὰ λελεύκωται . . . ἵνα μὴ ποτε τὸ ἔστι προσάπτουτες πολλὰ εἶναι ποιῶσι τὸ ἐν. Vgl. PLATO Soph. 251B. DAMASC. de princ. c. 126 II, 2 R.

25 3. — POL. Γ 9. 1280b 8 γίνεται . . . ἡ κοινῶν συμμάχια τῶν ἄλλων τόπωι διαφέρουσα μόνον τῶν ἀποθεν συμμάχια καὶ ὁ νόμος συνθήκη καί, καθάπερ ἔφη Λ. ὁ σοφιστὴς, ἐγγυητὴς ἀλλήλοισι τῶν δικαίων, ἀλλ' οὐχ οἷος ποιεῖν ἀγαθούς καὶ δικαίους τοὺς πολίτας.

4. — FRAG. 91 R. (STOB. Flor. IV 29 p. 710 H.) λέγω δὲ τοῦτο, πότε- 30 ρον τῶν τιμῶν ἔστι (sc. ἡ εὐγένεια) καὶ σπουδαίων ἦ, καθάπερ Λ. ὁ σοφιστὴς

1. Wissenschaft ist Gemeinschaft zwischen dem Wissen und einer Seele.

2. *Lykophron beseitigte die Aussage* „ist“.

3. Das Gesetz ist *nur* der Bürge der gegenseitigen Gerechtsame.

5 ἐν τῷ λόγῳ tilgte Usener 10 μικρὰ Ath. XI 504D: πικρὰ Xen., Stob. III 19, 18 γοργιεῖσι Ath. A: γοργιεῖσι Xen. Hss.: γοργίσι Stob. Xenophon gibt hier eine Parodie der Parodie C 1 11 L., vielleicht Gorgiaschüler (vgl. unten n. 5; Zeller-Nestle I 1323³), wird passend hier eingereiht 13 [] Bonitz 18 zu solcher Frage vgl. II 277, 24 21 vgl. c. 65, 4 II 69, 30 26 συμμάχων Hss.: verb. Conring 26ff. vgl. Antiph. B 44 II 346, 6ff. 30 ὁ σοφ. fehlt A

ἔγραψε, κενόν τι πάμπαν. ἐκείνος γὰρ ἀντιπαραβάλλων ἑτέροις ἀγαθοῖς αὐτὴν· 'εὐγενείας μὲν οὖν' φησὶν 'ἄφανές τὸ κάλλος, ἐν λόγῳ δὲ τὸ σεμνόν', ὡς πρὸς δόξαν οὖσαν τὴν ἀρεσιν αὐτῆς, κατὰ δ' ἀλήθειαν οὐθὲν διαφέροντας τοὺς ἀγενεῖς τῶν εὐγενῶν.

5 5. ARISTOT. RHET. Γ 3. 1405b 34 τὰ δὲ ψυχρὰ ἐν τέτταρσι γίνονται κατὰ τὴν λέξιν, ἐν τε τοῖς διπλοῖς ὀνόμασι, οἷον Λ. τὸν πολυπρόσωπον οὐρανὸν τῆς μεγαλοκορύφου γῆς καὶ ἀκτὴν δὲ στενόπορον [folgt Gorgias B 15, Alkidamas fr. 10 Sauppe] . . . μία μὲν οὖν αὕτη αἰτία, μία δὲ τὸ χρῆσθαι γλώτταις, οἷον Λ. Ζέρξην πέλωρον ἄνδρα καὶ Σκίρων σίνις ἀνὴρ [folgt 10 Alkidamas fr. 14]. Der ebd. 9. 1410a 18 genannte L. wird der Tyrann von Pherai sein. Vgl. Vahlen *Rhein. Mus.* 21 (1866) 143 = *Kl. Schr.* I 156.

6. — Soph. el. 15. 174b 32 ἐπιχειρητέον δ' ἐπίστε καὶ πρὸς ἄλλα τοῦ εἰρημένου, ἐκεῖνο ἐκλαβόντες, ἐὰν μὴ πρὸς τὸ κείμενον ἔχη τις ἐπιχειρεῖν, ὅπερ Λ. ἐποίησε προβληθέντος λύραν ἐγκωμιάζειν. ALEX. z. St. (nach einer falschen Erklärung) ἢ μάλλον, ἐπειδὴ ὑπὸ τινων ἠναγκάζετο ἐπαινέσαι τὴν λύραν, εἶτα μὴ λόγων εὐπόρει πολλῶν, μικρὸν τι ἐπαινέσας τὴν αἰσθητὴν ταύτην λύραν ἐπὶ τὴν οὐράνιον ἀνηνέχθη· ἔστι γὰρ ἐν οὐρανῷ ἄστρον· ἢ ἐξ ἄστρον πολλῶν συγκείμενον λύρα ὀνομαζόμενον, εἰς ἣν πολλοὺς καὶ ἀγαθοὺς λόγους ἐξεῦρεν. Vgl. ARISTOT. Rhet. B 24. 1401a 15. Γ 17. 1418a 29ff.

84 [77]. PRODIKOS

A. LEBEN UND LEHRE

1. SUID. Πρόδικος Κεῖος ἀπὸ Κέω τῆς νήσου, πόλεως δὲ 'Ιουλίδος, φιλόσοφος φυσικός καὶ σοφιστής, σύγχρονος Δημοκρίτου τοῦ 'Αβδηρίτου καὶ Γοργίου, μαθητῆς Πρωταγόρου τοῦ 'Αβδηρίτου. ἐν 'Αθήναις κώνειον πίων ἀπέθανεν ὡς 25 διαφθεῖρων τοὺς νέους. Aus HESYCH. Kürzer SCHOL. PLAT. de rep. 600c.

1a. PHILOSTR. V. Soph. 12 Προδίκου δὲ τοῦ Κείου ὄνομα τοσοῦτον ἐπὶ σοφίαι ἐγένετο, ὡς καὶ τὸν Γρύλλου [Ζενοφῶντα] ἐν Βοιωτοῖς δεθέντα ἀκροῶσθαι διαλεγόμενου, καθιστάντα ἐγγυητὴν τοῦ σώματος. πρεσβεύων δὲ παρὰ 'Αθηναίους

4. L. *verglichen den Adel mit anderen Gütern und sagte*: Des Adels Glanz hingegen ist etwas gar nicht in Erscheinung Tretendes, auf dem bloßen Wort beruht seine Vornehmheit.

5. Der vielgesichtige Himmel der hochgipfligen Erde; die schmalfurtige Küste. Xerxes den Ungeheuren; Skiron der Schädling.

1 καινὸν Hss.: verb. Jacobs 2f. vgl. Antiph. B 44 π 352, B 35ff, Euripid. fr. 52 N.³ dazu Luria *Herm.* 64 (1929) 495 2 εὐγένεια(-αν) Hss.: verb. Jacobs φησὶν Jacobs: ἦς Hss. 7 μελανοκ. v. l. 9 τὸν πελώριον QYbZb zum Ausdruck vgl. Aeschyl. Pers. 81ff., Gorgias B 5a οἶνις Ac: σιῆς C: σίνις schol.: σίνις(-ος) übr. Hss. 23 Γοργίου δὲ καὶ Πρωταγόρου μαθητῆς Hesych 24 Tod: Konfusion mit Sokrates 27 [Ζενοφῶντα] Kayser. Die Erzählung läßt sich nicht mit den feststehenden Daten des xenophontischen Lebens vereinigen. Vermutlich aus einem